

זכות התורה ולומדיה מוקדשים לטובת נשמת
הרבני הנגיד הנכבד **הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל**

הלימוד היומי:

פרשת האזינו | יום ג | ח' תשרי ה'תשפ"ו | פרק כ"ט פסוק י"ג - פסוק י"ח

חידודי תורה

פרפראות וחידודים על פרשת השבוע ופירוט דש"י הק'

יוסיף דעת בעצם היום הזה

על הכתוב בפרשתנו (דברים לב, מח) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר, כֹּתֵב רַשִׁי: בִּשְׁלֹשֶׁה מִקֻּמוֹת נֹאמַר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, נֹאמַר בְּנַח (שם ז, יג) בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בֹּא נַח וְגו', בְּמִצְרַיִם נֹאמַר (שְׁמוֹת יב, נא) בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוּצֵא ה', אִף כֹּאן בְּמִיתַתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה נֹאמַר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, ע"כ. וְנִשְׁאַלֶת הַשְּׁאֵלָה: הֲרִי בְּאַבְרָהָם אֲבִינוֹ אֲנִי מוֹצֵאִים פֶּעַם נֹסֶפֶת בְּתוֹרָה שֶׁנֹּאמַר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, כֹּאמֹר (בְּרֵאשִׁית יז, כו) בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אֲבָרְהָם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנֹו, וּמְדוּעַ הַשְּׁמִיט רַשִׁי וְלֹא הַזְכִּיר זֹאת כֹּאן?

חידוד בפרשה גפן ויין

- היכן אנו מוצאים בפרשת השבוע בחומש ו/או ברש"י?
- פרי הגפן שיבוא כשכר טוב.
 - פרי הגפן שיבוא כעונש מר.
 - אדם שהוא בעל בור יין והוא עצוב.
 - יין משובח בטעם טוב.

כמונח בקופסא שמחה לישראל

בפרשת השבוע נאמר (דברים לב, יב) ה' בָּדַד יִנְחֵנוּ, באחת הפרשיות בחמשה חומשי תורה מביא רש"י את הפסוק הזה, ורש"י מפרש: 'כשהן שמחין, אין אומה שמחה עמהם, שנאמר ה' בדד ינחנו'. היכן הם דברי רש"י אלו?

אַרְאֵה מָה אַחֲרֵיָם כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה (לב, כ)

אף אם כעת אין הם נוהגים כשורה, אבל אַרְאֵה מָה אַחֲרֵיָם - אחכה לראות מה יהיה בסופם, כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה - ברגע אחד הם מתהפכים מהקצה אל הקצה, משתנים לטובה וחוזרים בתשובה.

(הגה"ק רבי זושא מאניפולי זי"ע)

רִיקוּד מוֹל תַּאי תַּגִּזִּים

הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ (דברים לב, מג) לְאוֹתוֹ הַזְמַן יִשְׁבְּחוּ הָאוֹמוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל רְאוּ מָה שִׁבְּחָה שֶׁל אוֹמָה זוֹ שֶׁדָּבְקוּ בְּהִקְב"ה בְּכָל הַתְּלָאוֹת שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיהֶם וְלֹא עָזְבוּהוּ, יוֹדְעִים הִיוּ בְטוֹבוֹ וּבִשְׁבָחוֹ (רש"י).

נעימה המרטיטה את נימי הלב והנשמה עולה מתוך דברי רש"י אלו; נעימה של 'מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ', אשר למרות כל התלאות והצרות שעברו עליהם, נשאר ישראל חבוקים ודבוקים בהקב"ה, מתוך הכרה 'בטובו ובשבחו' של הקב"ה.

הסיפורים המרגשים שלפנינו, יפתחו עבורנו צוהר אל עולם שכולו טוהר ודבקות בהקב"ה גם בגיא צלמוות, כאשר יהודים בכל מצב שהוא נשארו דבוקים בבורא עולם, וקיימו בעצמם 'צרה ויגון אמצא - ובשם ה' אקרא!'

בכמה הזדמנויות רגיל היה מרן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצ"ל, לספר את הסיפור המצמרר הבא:

קבוצת יהודים עמדה מול תאי הגזים באושוויץ, בדרכם לעלות על המוקד על קידוש השם. היהודים הללו ידעו היטב את אשר לפנייהם, אולם לפתע נזכר אחד היהודים הקדושים הללו

'אחים יקרים! היודעים אתם איזה יום היום? הרי היום הוא יום שמחת תורה! אמנם אין לנו ספר תורה לרקוד עמו, ואפילו לא חומש או סידור, אבל דבר אחד יש לנו, ואיש לא יוכל ליטלו מאיתנו, יש לנו את הקב"ה בכבודו ובעצמו! הוא נמצא איתנו בכל רגע, ועמו אנו יכולים לרקוד! ובכן, הבה יהודים יקרים, נצא בריקוד עם ריבוננו של עולם!'

חבורת הקדושים נענתה להצעה, ובו במקום פצחו בריקוד סוחף לנגד עיניהם המשתאות של הרשעים הארורים ימ"ש. ריקוד על שפת גיא ההריגה, ריקוד עם בורא עולם! ריקוד של "שדבקו בהקב"ה בכל התלאות שעברו עליהם ולא עזבוהו, יודעים היו בטובו ובשבחו"---

ריקוד עם דפי המשניות

בוקר יום שמחת תורה שנת תש"ה, במחנה עבודת הכפייה 'מיהלדורף' שבגרמניה. כל אסירי המחנה הוצאו על כורחם לעבוד כבכל יום, אולם הגה"ק בעל שפע חיים מצאנז זי"ע גמר בלבו בנחישות: 'יעבור עלי מה, אני לא אלך בשום פנים לעבודה ביום שמיני עצרת!'. הוא נשאר בצ' ריפו להתייחד עם הבורא ית"ש.

כאשר גילו הנאצים שהוא נשאר בצריף שקוע בתפילתו, סחבו אותו באכזריות לעיני כל העצירים, והכו אותו 25 מלקות בכפליים, דהיינו שהעמידו עליו מזה ומזה שני רשעים נאצים ימ"ש, אשר כל אחד מהם מצדו היכה וחבט בו ללא רחם. הוא יצא מתחת ידם פצוע וזב דם, וכמעט שפרחה נשמתו.

היהודים האומללים שראו את המחזה, ושיצאו לאחר מכן אל העבודה, בטוחים היו שהרבי בודת דאי כבר נפח את נשמתו מרוב יסורים, אך הנה להפתעתם, כשחזרו אחרי שקיעת החמה מעבודת הפרך אל המחנה, גילו מחזה בלתי יאומן. הרבי השפע-חיים, חי וקיים, מדדה רגליו סביב כסא נמוך סחור סחור, ומחזיק בידיו דפים אחדים מספר 'משניות' קטן וקרוע, כך בגוף שבור ורצוף הוא עורך 'הקפות' של שמחת תורה, רוקד עם בוראו ותורתו בדביקות---

דבש מסלע ושמן מחלמיש צור

בתוך שירת האיזינו מתאר הכתוב את השפע לו זכו ישראל בכניסתם לארץ. מהקרקע הסלעית הצמיח להם הקב"ה תאנים נוטפי דבש מרובה. כמו המעשה בעיר סיכני באחד שאמר לבנו להביא לו תאנים יבשים [קציעות] מהחבית. הלך הבן ומצא דבש צף על פיה. אמר הבן: זו הרי חבית דבש. אמר לו האב: הכנס ידך לתוכה ותמצא קציעות. בדומה לכך, מהקרקע הקשה כמו צור חלמיש הצמיח להם הקב"ה זיתים בגוש חלב שמהם מפיקים שמן רב.

הנושא היומי בפרשה השפע בארץ ישראל שגרום לבעוט ולהכעיס את ה' במעשים חמורים

היום נלמד את המשך התוכחה לישראל על מה שעתידיים לחטוא בעתיד, כאשר בכניסתם לארץ יתן להם ה' שפע רב של דבש ושמן, חלב וחמאה, בשר ויין, וכתוצאה מכך ישמינו ויבעטו בה', יכעיסו אותו במעשים מתועבים ויעבדו לשדים ולאילילים זרים וחדשים, ובכך ישכחו את ה' וכביכול יתישו כוחו.

הכתוב ממשיך לתאר את חסדי ה' על עמו, אשר עתיד לעשות להם כאשר ייכנסו לארץ ישראל.

פירוש הפסוק לפי התרגום: ה' הרכיב והשליט את ישראל על הגיבורים שבארץ ישראל. בני ישראל אכלו את הביזה [תנובת שדה] של השונאים, וה' נתן להם ביזה [דבש] של מושלי הערים החזקים כמו סלע, ואת נכסי [שמן] יושבי הערים החזקות כמו צור.

ממהרים להתבשל:

פירוש הפסוק לפי רש"י: ה' הרכיב את ישראל אל ארץ ישראל שהיא גבוהה מכל הארצות, שם האכיל אותם את תנובות השדה, הלא הם פירות ארץ ישראל הממהרים לצמוח ולהתבשל יותר מהפירות שבשאר הארצות.

דבש ושמן:

מהקרקע הסלעית הצמיח להם תאנים נוטפי דבש מרובה. כמו המעשה בעיר סיכני באחד שאמר לבנו להביא לו תאנים יבשים [קציעות] מהחבית. הלך הבן ומצא דבש צף על פיה. אמר הבן: זו חבית דבש. אמר לו האב: הכנס ידך לתוכה ותמצא קציעות.

בדומה לכך, מהקרקע הקשה כמו צור חלמיש הצמיח להם זיתים בגוש חלב שמהם מפיקים שמן רב.

חמאה, חלב, וחלב:

עוד מהשפע בארץ ישראל: בימי שלמה המלך היה שפע של בקר וצאן משובחים, ואז היה לישראל חמאה העשוי מחלב בקר [חמאה הוא שומן הנאסף מעל החלב], וכן חלב של צאן. גם החיטים היו אז גדולים כמו כליות, ושמןם כמו החלב הנמצא בכליות.

יין משובח:

בימי עשרת השבטים היה להם שומן [חלב] של כבשים שמנים הנקראים 'כרים', וגם אכלו בשר של אילים הבאים מארץ בשן. גם היו שותים אז במזרקות יין, וכששתו סתם יין טוב היו טועמים בו טעם של יין חשוב ומשובח הנקרא 'חמר'.

שמן ובעוט:

כתוצאה מכל השפע, השמינו ונעשו עבים בני ישראל הנקראים 'ישורון', וגופם התכסה בשומן, וכתוצאה מכך החלו לבעוט בה', ולנטוש את האלקים שעשה אותם, ואף גינו וביזו את ה' שהוא חזק כמו צור והוא מושיע אותם. זה היה כאשר אחוריהם היו אל היכל ה' והם השתחוו לשמש, שאין לך ניבול ובזיון גדול מזה.

חסרי תועלת:

הם הבעירו את כעס וקנאת ה' כאשר חטאו במעשים זרים ומתועבים, כמו כישופים וכדו' שנאמר בהם בתורה לשון תועבה, וזבחו קרבנות עבור השדים שאין בהם שום תועלת. אם לכל הפחות היתה בהם איזה תועלת, לא היה הכעס על ישראל כפול כמו עכשיו שזבחו לשדים חסרי תועלת.

לא שערום אבותינו:

עובדים היו ישראל לאלילים אשר איש לא הכיר עד היום, אלילים חדשים אשר זה מקרוב באו לעולם, שאפילו הגוים לא היו רגילים בהם, עד שכאשר גוי היה רואה את האלילים הללו היה אומר 'זה צלם של יהודי'. אבותיהם לא הכירו אלילים אלו, ושערותיהם לא עמדו מפחד מפני אלילים אלו.

פירוש נוסף: אבותיכם לא עשו לעצמם אליל את השדים הללו הנקראים 'שעירים'.

לשכוח ולהחליש:

פונה משה לעם-ישראל ואמר להם: אתה שכחת את ה' החזק כמו צור, שהוא ילד וחולל אותך [חולל פירושו - הוצאה מהרחם].

פירוש נוסף: ה' שהוא חזק כמו צור וילד אותך, רוצה להיטיב לכם, אבל כאשר אתם מכעיסים לפניו אזי כביכול אתם מתישים את כוחו שאינו יכול להיטיב לכם.

מספר לחיוג מארה"ב: 151-8988-1351
מספר לחיוג מאנגליה: 443-3061-30131

02.500.20.18

קו 'קול התורה' – שמעו ותחי נפשכם!

מבחנים | שיעורים במגוון שפות
וסגנונות | חידות | הגרלות | ידיעות
ועדכונים | אזור אישי | ועוד

